

„A bohémok között komolynak, a komolyak között bohémnak számítok”

Új igazgató a Magyarországi Német Színház élén

2017. december elsejétől új vezetője van a Magyarországi Német Színháznak: **Frank Ildikót Lotz Katalin** váltotta az igazgatói székben. Az új igazgató megbízatása 2022. november 30-ig szól.

A színház tükröt tart elénk – a sokféle színházfelfogásból én ezt tartom magaménak – vallja Lotz Katalin, akivel egy szekszárdi kávézóban beszélgettünk. – Egyenes tükröt, ha komoly darabról és görbe tükröt, ha vígjátékról van szó. A tükrő, amibe belenézünk, ráébredhet bennünket valamire, ami aztán elindíthat bennünk egy éppen esedékes változást, vagy lehetővé teszi, hogy gondjainkon, bosszúságainkon jót ne vessünk. Én ezért szeretem a színházat, és ezért hiszem, hogy helye van a mai világban is.

– Te magad milyen tükörbe pillantottál és mit láttál, amikor úgy döntöttél, hogy pályázol az igazgatói munkakörre?

– Mérlegettem, hogy hol tartok a saját életemmel, mely álmaim teljesültek már, és mik azok, amik még nem. A változást már egy ideje vágytam. Szűknek éreztem már a csak-színészletet. Régóta foglalkoztat a színház-irányítás. A közgazdász diplomamunkámat tizenöt évvel ezelőtt színházmarketing témából írtam. Azt mérlegettem, most próbáljam-e meg, vagy öt év múlva, vagy egyáltalán ne próbáljam meg, és kezdjek el egy másik vonalon „növekedni”. Végül úgy döntöttem, most próbálom meg.

– Hogy élted meg azt, hogy az eddigi igazgatóddal kell megmérkőznöd?

– Ez okozott számomra nehézségeket, hiszen tőle mint igazgatótól kaptam 2006-ban lehetőséget, de végig azt tartottam szem előtt – és azt kommunikáltam felé is –, hogy nem őellene, hanem valamiért pályázom. Azért mert úgy érzem, hogy képes vagyok jól vezetni egy színházat, és e kicsi teátrum sokrétű feladatait képes vagyok úgy összehangolni, hogy még inkább kiteljesedhessen, még jobban szolgálhassa országos szinten a magyarországi németiséget és a német nyelvű kultúrára nyitott embereket, ugyanakkor igazi kulturális szigetté nőhesse ki magát itt, Szekszárdon.

– Meséld magadról: először Katáról, az emberről, aztán Katáról, a művésztől, aki egyébiránt komoly – részben külföldi tapasztalatokkal is rendelkező – közgazdász!

– Alapvetően nyitott ember vagyok, nagyon sok dolog érdekel. Egész életemet az jellemezte, hogy sok mindent csináltam. Nem ide-oda csapongva, hanem egyszerre: versenyszerűen úsztam, aztán kajakoztam, fuvolázni tanultam, később gitározni, elismert kórusban énekeltem, szerkesztettem újságot, és jártam színjátszó körbe. Mindig fontos volt szá-

momra a mozgás, a zene és a szellemi kihívások. Nagyon élvezem a multikulturális közeget. Négy évet töltöttem huszonevesként Münchenben, egy igazi multikulti városban. Rengeteg nációt megismertem, belepillanthattam a legkülönbözőbb népek kultúrájába, a német és az angol mellett megtanultam spanyolul, és sokat utaztam, leginkább Európában, de voltam Chilében, a Dominikai Köztársaságban és Kínában is. Az utóbbi időben kevesebbet utazom, férjemmel Szekszárdot nagyon megszerettük, és letelepedtünk itt. Már tanyánk is van. Kettőnket a zene hozott össze, és a mai napig több formációban zenélünk együtt. A Szekszárdi Gitárkvartett s a Vírágpor zenekarok révén aktívan részt veszünk Szekszárd és Tolna megye kulturális életében. A kisfiunk már szekszárdinak született. Hogy milyen a személyiséged? Azt hiszem a bohémok között komolynak, a komolyak között pedig bohémnak számítok.

– Jól ismered a Magyarországi Német Színházat (a DBU-t), hiszen egy évtizede dolgozol a teátrumban színészként. Szerinted melyek a színház legkiemelkedőbb

értékei, amelyekre magad is építész majd, és mi az, amire a DBU szerinted lehetőséget ad, de eddig nem sikerült kihozni belőle?

– A DBU húszfős csapata a színház egyik legnagyobb értéke. Ez egy összetartó kis csapat, a közeg valóban családi. A színház nemzetközi színészgárdája és rendezői köre biztosítja a DBU nyelvi színvonalát, és azt, hogy izgalmas legyen együtt dolgozni, hiszen az apró kulturális különbségek nagyon színessé teszik életünket és sok dologra érzékenyítnek. A közönség összetétele megköveteli, hogy műfajilag színes repertoárt állítsunk össze, ami a színészek és a háttérben dolgozók számára is nagyon ösztönző. Fontos még, hogy a színháztermünknek rendkívül jó az akusztikája.

A DBU szakmai színvonala lehetőséget ad arra, hogy a felnőtt értelmiségi réteget is bevonzzuk a színházba esti időpontokban tartott előadásokkal, illetve, hogy havi rendszerességgel játsszunk esti időpontban Budapesten, Győrben és Pécsen. Matthieu Delaporte és Alexandre de La Patellière februárban bemutatásra kerülő *Hogyan nevezzelek?* (Der Vorname) című kortárs vidám darabja érdekes lehet a számukra. Májusban a *Miniszter félrelép* (Außer Kontrolle) című Ray Cooney-bohózatot tervezzük bemutatni, amely ha nem is feltétlenül az értelmiségieket, de mindenképpen egy szélesebb, szórakozni vágyó felnőtt réteget vonz. Társulatunk szakmai színvonala lehetővé teszi továbbá, hogy nemzetközi fesztiválokon is megmértessük magunkat. A színpad alkalmas arra, hogy otthont adjon német nyelvű diákszínházi-fesztiváloknak és a német nemzetiség egyéb olyan kulturális eseményeinek, amelyeknél a nyolcvanfős nézőterünk nem bizonyul túl kicsinek. A színpad arra is alkalmas, hogy színvonalas kamara-előadásokat, zenés rendezvényeket és színházi nevelési programokat fogadjunk be – magyar nyelven is, de természetesen megtartva az elsődleges profilt, a kultúra német nyelven történő közvetítését. Ahhoz, hogy ezeket a lehetőségeket valóban kiaknázhassuk, hatékony és körültekintő tervezésre és belső szervezésre, valamint hatékony marketingmunkára van szükség. Ezek a munkaterületek a színházon belül komoly fejlesztésre várnak. A lehetőségek további kiaknáztatlan területe még, hogy ifjúsági előadásainkhoz felkészítő és/ vagy feldolgozó foglalkozásokat csatoljunk. Ezt a munkát is szeretném elindítani.

– A DBU küldetése mindenekelőtt a német nyelv és színházi kultúra ápolása és közvetítése, a magyarországi németiség kulturális értékeinek megőrzése és a német kisebbség és a magyar lakosság közötti kulturális párbeszéd elősegítése. Tervezel-e – például e missziót illetően – alapvető változásokat?

– Szeretnék minden évad repertoárjában egy olyan darabot, amelynek célközönsége kifejezetten a magyarországi németiség idősebb rétege. Nagyon foglalkoztat továbbá az is, hogy legalább két évente legyen olyan darabunk, amely a hazai németiség történetét dolgozza fel. E területen még kutatómunkára van szükségünk. Szeretném azt is, hogy minden évben legyen egy olyan műsorunk, amellyel a németiség különböző rendezvényeinek fényét emelhetjük, ami által még aktívabban vehetnénk részt a német nemzetiség életében.

– A pályázatodból a pontosan tervező közgazdász és a kreatív színész egyaránt kiolvasható. A számos újító módszer és ötlet mellett egy olyan célkitűzésről is olvastam, ami nem kis falat: azt szeretnéd, ha a németül tanuló fiatalokban kialakulna a német színházba járás igénye. Látsz-e már megvalósítható megoldásokat?

– Igen. A kamaszokat a színházi nevelés eszközeivel szeretném megnyerni. A már említett felkészítő-feldolgozó foglalkozások révén a színházi nyelvre és a darabban szereplő konfliktusokra, problémákra, alapvető kérdésekre szeretném őket érzékenyíteni. A kamaszkor feladata a saját út keresése, a szokások megkérdőjelezése, a kérdések feltevése az élet alapvető jelenségeivel kapcsolatban. A színház is ezt teszi: kérdéseket, problémákat vet fel emberi történeteken keresztül. Ezen a ponton tehát a kamaszok és a színház összecseng. Persze csak akkor, ha színházként erre az összecsengésre képesek vagyunk rá világítani, és a fiatalok is képesek a színházi nyelv dekódolására. A színházi nevelés egyrészt kulcsot ad egy darab értelmezéséhez, másrészt játékos feladatokon keresztül szituációba helyezi a résztvevőket, akik aztán egy térben és/vagy időben eltávolított történetben valódi problémákra kapnak megoldási lehetőségeket. A szituációkban való tanulás és az utána következő értelmezés s megbeszélés a testemlékezetbe épül be, ami egy sokkal mélyebb tanulás, mint amikor valaki kívülről megmondja a „tutit”.

– A pályázatodban vázolt program a következő öt év terve, 2022 végéig szól. Addig az időpontig hová szeretnél eljutni a DBU-val?

– A célom egy olyan német nyelvű színház, amely magas művészi és nyelvi színvonalon, széles műfaji térben mozogva – a színház nevelési és nyelvtanítási lehetőségeivel élve – szolgálja a német nemzetiséget, a németül tanulókat, a nálunk tartózkodó külföldieket és minden kultúrára igényes embert. A tervem szerint öt év múlva a Magyarországi Német Színház mini kulturális központként már Szekszárd, Tolna megye és Dél-Magyarország fontos kulturális csomópontja lesz.

(LdU)